

[Leonhard Hansen.]

det kvalitetsmæssige angaar, staar under, hvad der produceres andre Steder; jeg kan i saa Henseende blot henvise til de danske Lokomotiver. Det, jeg synes, der maa skabes Raaderum for, er, at dansk Haandværk og dansk Industri faar Adgang til at konkurrere paa lige Vilkaar, og at der saa vidt muligt sættes en Stopper for den amerikanske Automobilindustri's Diktatur her i Landet. Jeg er ikke ganske klar over, hvor der i saa Fald skal sættes ind, om disse uheldige Forhold er opstaaet som Følge af Handelsaftaler med Amerika, eller om det hele kan ordnes gennem Valutacentralen. Jeg henstiller til den højtærede Handelsminister at oplyse mig herom og, hvis det er muligt, at rette dette Forhold til Gavn for den hjemlige Industri.

Naar jeg fremsætter disse Henstillinger, er det kun for at pege paa Omraader, hvor jeg mener det muligt at skaffe Arbejde til ledige Hænder, hvilket maa være en af de fornemste Opgaver i denne Krisetid, hvor vi oplever, at meget store Lag af Befolkningen stødes ud i Erhvervsløshed. Et lille Land som vort er jo som alle smaa Lande underkastet Vilkaarene for de store, førende Industrilande og Kriserne dér; Resultatet er blevet, at vi har gjort os meget afhængige af de store Landes Masseindustrier og Handelspolitik og derfor staar forholdsvis værgeløse, naar de sætter sig ud over tidligere Tidens Handelssamkvem. Rent umiddelbart vil jeg dog mene, at det i nogen Grad skulde kunne lykkes for de smaa Lande at frigøre sig for de store Landes Dispositioner, men dertil kræves et Samarbejde mellem de smaa Lande, der har Muligheder for at danne Økonomikredse, indenfor hvilke de kunde supplere hinandens Produktion og skabe en indbyrdes Udvæksling, som ikke underkastes den Vilkaarlighed, som de førende Industrilande i de sidste Aar har udsat deres Handelsforbindelser for. Tvinger de ændrede økonomiske Forhold ikke f. Eks. Skandinavien til at søge sammen i et fælles Økonomiraad? Vi ligger her tre smaa Lande, som hvert for sig ikke har nogen Mulighed for at skabe nogen Masseindustri, med fælles Sprog og Kultur, med forskelligartede Erhvervsforhold og med naturlige Forudsætninger for at supplere hinandens Produktion og Forbrug. Den

Masseproduktion, som er nødvendig i mange Industrier, hvis de skal kunne konkurrere, kan ingen af de tre skandinaviske Lande klare alene; derfor indfører vi disse Masseproduktioners Produkter til Skade for vore Arbejdere og til Svækkelse af vor Økonomi. Var der ikke Grund til at forsøge i endnu videre Udstrækning end hidtil ved økonomisk Fællesskab at muliggøre en skandinavisk Masseindustri, saaledes at vi efter rimelige Hensyn delte dens Fabrikata mellem os? For en Automobilindustri er der vel ikke tilstrækkelig Basis i vort lille Land, her har Sverige maaske større Muligheder, ja, maaske store nok til at holde en Industri paa Benene, for saa vidt Omraadet omfattede hele Skandinavien. Derimod mener jeg, at Landbrugsmaskinindustrien vilde kunne tages op her i Landet, ligesom vi jo med vore Landbrugsprodukter ikke vilde blive det mindst betydende Led i et skandinavisk Fællesskab. Et saadant kan naturligvis ikke oprettes paa rent privatkapitalistisk Grundlag; Samfundet maa sikre sig, at Privilegierne ikke medfører urimelige Priser, ligesom Landenes forskellige Regeringer gennem økonomisk Støtte maatte have Indflydelse paa saadanne Industrier.

Jeg er klar over, at et Forsøg i den Retning vilde afføde mange Vanskeligheder, og at mange heller ikke ønsker saadanne Spørgsmaal løst, men disse Vanskeligheder vil dog maaske være lettere at overvinde end de Besværligheder, som muligt vil opstaa, om de nuværende Forhold fortsættes, hvor de større Lande har faaet en økonomisk og produktiv Overlegenhed, som nok kan give de smaa skandinaviske Lande Grund til Uro for Fremtiden.

Jeg nævner dette, ikke fordi jeg ikke tror, at den højtærede Regering har sin Opmærksomhed henvendt ogsaa paa Forhold af denne Art, men for at henstille, om der ikke var Mulighed for gennem et saadant skandinavisk Samarbejde at fremskaffe mere Arbejde til Landets arbejdsløse.

Maa jeg til Slutning berøre et lidt andet Tema? Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, troede ikke, at der var den Idyl inden for Socialdemokratiet, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gav Udtryk for; han henviste i den Forbindelse til Esbjerg og Aarhus og mente, at der slet ingen Tvivl var om, at Socialdemokraterne